

κι' ό Φεραίος Ρήγας θέλει
κάτι νά σάς 'πρ' κρυφά.

Όλα τώρα στεφανώστε και του Ρήγα τάντεριά,
πού δέν 'πρόσμενε ποτί του μία τέτοια 'λευθεριά
τούς μικρούς ν'άποκτηνώνρ τών τρανών ή γαιδουριά.

Μί χαράν του μάς κυττάζει και μάς δέχετ' ευχαρίστως,
κι' άς φωνάζη κάθε Διάπης
'λεπτεριά, κλεφτεριά, καθώς έλεγε κι' ό Χρήςτος,
ό πασιγνώστος 'Αράπης.

Νά, παιδιά, κι' ό Κοραής, ό καλαμαράς ό Χιώτης,
τόν 'χαντάκωσαν σοφοί, 'πού τούς πρέπει Τσιριγώτης.
Στεφανώσατε και τούτον, κι' άς του ριζή κομφετί

της σοφίας τού σνάφι...
για κυττάζετε... μία πένα μίς 'στό χέρι του κρατεί,
μά ποίος ξέρει τί νά γράφη.

Δίστε τί καλαμαράς
της ισχύτης συμφοράς.

Καλά τ'έλεγε κι' εκείνος πώς θά'λθουν καιροί μεγάλοι,
πού θά γίνουν οι Τζανηδες κι' οι Μπουρληδες Αγγλογάλλοι,
και θά πέρουν και θά δίνουν Λιθαντινών αρχονταίς...
φαινεται πώς είχε πνεύμα... δώσατέ του δηό μυτιαίς.

'Μπρός, παιδιά στεφανωμένα, μη λυπάσθε τά στεφάνια...
στεφανώστε τους και πάμε για νά κάψουμε λιθάνια
και 'στά μίξικα ρουθούνα καθε δρώντος άπογόνου...
χαίρετε, προπατόριε μας... θά ξανά'λθουμε τού χρόνου.

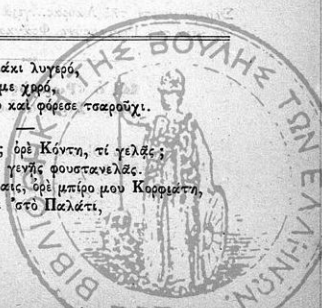

**Θεοτόκης, Ντελγιάννης,
κι' ό ξυλιένιος μπεχλιβάνης.**

Φασ.—Της Λαύρας σήμερα γιορτή, και μούρχειται μιά
νά βάλω φουστανελά. [τρέλλα
Φουστανελάδες γίνετε μαζί μου τροπαιοῦχοι,

Κόντη, κορμάκι λυγρό,
έλα νά σύρωμε χυρό,
βγάλε τού λουστρανάκι σου και φάρες ταρούχι.

'Όρ' Κόντη, τί ασοτίζεις ; όρ' Κόντη, τί γελάς ;
όρ' Κόντη, θέλω τώρα νά γενής φουστανελάς.
Κούνα μιά τής φουστανελαίς, όρ' μπύρο μου Κορριάτη,
κι' ζίντε σύρε 'στό Παλάτι.

για νά 'πῆς τὸ τί συμβαίνει
καὶ τὸ κράτος τί θά γένη.

Πῶς σοῦ πᾶνε τὰ τουζλοῦμα... κόσμο, μπύρο μ', θά πρῆλλά-
ορέ, γέρο τῆς Κορδόνας... ὀρέ γειά σου, τί μᾶς κάνεις; [γῆς...
Τέτοια 'μέρα σὺν καὶ τούτη,
ποῦ παντοῦ βρωμᾶ μπαρῶτι,
βᾶστ' ἀπάνω τὸ λαϊμὸ σου,
'πὶς μᾶς γεῖα τὸν πόλεμό σου.

Θοδωράκη 'παινεμένο,
ποῦναὶ τὰ παλῆα, καύμενο;

'Ὀρέ μπύρο μ', τὸ θυμάσαι τῆς φωτιάς τὸ πανηγύρι;
'πὶς μᾶς, μπύρο μ', τὸ Μελούνα, πὶς μᾶς, μπύρο μ', τὸ Κριτήρι.
Μᾶς 'φοβέριζε καὶ τότε μὲ τοὺς μπλόκους τῆς ἡ Δούσις...
Ξαναπίστα μᾶς, παππούλη, γεῖα νὰ μᾶς καλοκαρδίση.

Τὸ λὲν οἱ κοῦκοι 'στὰ βουὰ κ' ἡ πέρδικαις, 'στὰ πλάγια
πῶς τέτοια 'μέρα σὺν κ' αὐτῆ, ποῦ μοίραζαν τὰ βᾶγια,
'γυμνώσει, ὀρέ μπύρο μου, τὴ δόλια σακαράκα,
κ' ἔγινθηκε τὸ ξαρκικό καὶ τὸ φουροῦ λὰ βράκα.

'Ὀρέ, τί πόλεμος κ' αὐτό!... γεῖα σας, ὀρέ Κουβέρνα...
κτύπα ξανά τοὺς σέρκουκους μᾶς τῶν ποδαριῶν μᾶς φτέρνα...
δόλια πατριδα, γυρίζε καὶ μὲ τὴν τούτρα κέρνα.

Μπύρο μου, νὰ σὲ χερῶ,
τὸ κορμὶ τὸ λυγερό

λύγισέ το σὺν καὶ τότε, κἀντό μᾶς ἔτσι κ' ἔτσι...
σήμερα γιορτῆ τῆς Λαύρας... ὀρέ φάτε κοκορέτσι.

'Ὀρέ μπύρο μου, θυμάσαι πῶς τοὺς 'κόψαμε τὸν βῆχα;...
ὀρέ φέρτε μου σκορδάρι νὰ τὸ τριῶ ψίχα ψίχα.
ὀρέ κύττα καπιτάνιους γιὰ ροχάτι σὲ σαλόνα...
ὀρέ κέρι ποῦ σοῦ τῶχουν νὰ φορτῶνται γαλόνα.

Μὲς 'στῆς Λαύρας τῆ φωτιά
βᾶλε, Κόντη, κάπα Λιάπη,
τοῦ Κουβέρνου τὰ χαρτὰ
κρύφτα 'στὸ ματικοκάπι.

'Ὀρέ Κόντη μου, θυμάσαι τὸ μεγάλο τὸ μπουρί
τοῦ παπποῦ τοῦ Θωδωρή;
Καὶ σὺ τότε 'πῆρες φῶρα, λουστρινάκι τοῦ χοροῦ,
κ' ὀρέ πρᾶ μαζὶ μᾶς τούπιες ν' ἀμολάρη κουτουροῦ.

Σήμερα γιορτῆ τῆς Λαύρας... γεῖα σου, γερολεβεντιά...
ὀρέ γεῖα σου, Ρωμροσύνη, Φράγκα μὲ τὰ ρεπαντιά.

**Κι' ὁ «Ρωμῆος» καντάδα κάνει
'στὸν Σιμόπουλο τὸν πάνυ.**

Τὸν Οἰκονομολόγο
δὲν ἔτυχε νὰ 'δῆς;
μ' ἕνα μεγάλο μπόγο
τὸν εἶδ' ἀπὸ βραδύς.

'Μπῆκε σὲ μὲ βερκοῦλα
μὲ τέσσερα κομπὰ
καθὼς κ' ἐν ἔξανθουλα,
κ' ἔσα 'στὴν 'Αραμπά.

Μαζεύτηκαν καὶ σκύλοι
κ' ἔκαναν χαρτὰ,
κ' αὐτὸς μὲ τὸ μανούλι
τοῦ ἀποχαιρετῆ.

'Εφρούσκωνε τὸ γέρι
λευκότατο πανί
καθὼς τὸ περιστέρι,
ποῦ τὰ φτερά κουνεῖ.

Συγινημέν' οἱ φίλοι
κυντοῦν τὸν Ἰπουργό,
τὸν γαυγίαν οἱ σκύλοι,
τὸν γαυγίκα κ' ἔγῳ.

Σὲ 'λίγο σὲ 'λιγάκι
δὲν εἰζευρες νὰ 'πῆς
ἂν ἔβλεπες πανάκι
βαρκοῦλας χαρῶπις.

Κι' ἀκόμη 'στ' ἀρογοζιάλι
χαζεύοντας πολλοὶ
τὸν 'βλέπανε μὲ κιάλι
καὶ τούστελλαν ριλι.

Δὲν κλαίω τὴ βαρκοῦλα,
δὲν κλαίω τὰ φιλιὰ,
μὰ κλαίω τὴν τριμουλα,
ποῦ θάχουν τὰ σουλιά.

**Καὶ καμπόσαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.**

Μιτέρρας' Εὐριπίδειον Ἰππόλυτον ἰσχύτως
ὁ Λαυράς τῆς 'Ὀδισσοῦ, πατὴρς μὲ νοῦ γεμάτος.
Μὰ καὶ τὴν «Ποντιάδα» του μᾶς ἔβγαλε τὴν «Δύρα»
τούτῃστι στίχων συλλογὴν μὲ πάθος καὶ μὲ λαύρα.

Βγήκε κ' ἡ Ἐθνοσυνέλευσις τοῦ Γεωργίου Φιλαρέτου.
βιβλίον πολυσήματων μελέτης ἐξαιρετό.

Τοῦ Σπύρου τοῦ Μαισοῦκα τραγούδια λυρικά,
οἰστρήλατα, βροντῶντα, καὶ πατριωτικά.

Βγήκε κ' ἡ «Πανακοθήκη», μίγα Περιοδικὸν
τῶν κυριῶν Φιλοτέγων, ὄντως καλλιτεχνικόν.

'Ὁ Ζαβιτσάνος ὁ γάτρος ὡς εὐέλπι σημειῶν
μελέτην ἐξετύπωσε γιὰ τὸ Βεροκομίον,
ὅπου 'στὸ Πέραν τὸ γνωστὸν τοῦ Βυζαντίου κείτα
καὶ μὲ στοργὴν καὶ μέρμηκον σωφρόνως διοικεῖται.

**Τὸ γραφεῖον τοῦ Ρωμηοῦ μᾶς, παρλαπίπα πατριώτου,
ἑριθμὸς τριαντατρία, εἰς τὸν δρόμον τοῦ Διδότου.**